

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 029039 21 U
Dana, 28.01.2022. godine

Okružni sud u Banjaluci po sudiji pojedincu Miri Došenović, uz učešće zapisničara Marije Uletilović, u upravnom sporu po tužbi Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, ulica Gajeva br. 2, Banjaluka, (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj: 12.02.1-059-1580/20 od 04.03.2021. godine, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srpske, Trg Republike Srpske br. 1, Banjaluka (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pristupa informacijama, dana 28.01.2022. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Tuženi se obavezuje da tužiocu na ime troškova upravnog spora isplati iznos od 200,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Obrazloženje

Osporenim aktom je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv akta tuženog, broj: 12.01-052-2052/20 od 29.06.2020. godine, kao neosnovana.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava pravilnost i zakonitost donesenog akta zbog razloga (kako to proizlazi iz sadržaja) propisanih članom 10. tačke 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima. Navodi da je postupajući po presudi Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 027760 20 U od 25.12.2020. godine, tuženi donio rješenje broj: 12.02.1-059-1580/20 od 04.03.2021. godine (ovdje osporeni akt), kojim je žalbu tužioca izjavljenu protiv akta tuženog od 29.06.2020. godine, odbio kao neosnovanu. U obrazloženju osporenog akta da se opisuje postupak koji je prethodio donošenju presude i navodi da je žalitelj aktom od 17.06.2020. godine, zatražio pojašnjenje tuženog u vezi sa dopisom od 16.06.2020. godine, na koji mu je odgovoreno da su sve informacije transparentne, javne i dostupne na sajtu Agencije i odbačeni kao netačni navodi tužioca da se iste ne mogu pronaći u postojećim menijima. Dalje u obrazloženju osporenog akta da je navedeno da tuženi i Agencija za agrarna plaćanja putem internet stranice i obavještenja u medijima vrše javno informisanje poljoprivrednih proizvođača kako bi isti bili upoznati sa uslovima i rokovima za podnošenje zahtjeva za podsticaj, pa se informacija o korisnicima podsticajnih sredstava, vrsti i visini podsticaja, nalazi na stranici Agencije, te da Agencija sve objavljuje na svojoj stranici i u svakom trenutku se te informacije nalaze na toj stranici, koja se ažurira i dopunjuje u skladu sa redoslijedom isplata, pa kako se radi o velikom broju informacija to da je nepotrebno da se svako pravno ili fizičko lice pojedinačno obavještava o svemu, kod činjenice da su sve informacije dostupne, kao i internet kao globalna mreža. Ukazuje da je osporeni akt nezakonit iz razloga što tuženi prilikom donošenja istog i rješavanja zahtjeva za pristup informacijama nije primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, niti je svoje postupanje uskladio sa formom koju propisuje ovaj zakon. Pozivajući se na odredbu člana 14. stav 1. prethodnog zakona, ukazuje da po prijemu zahtjeva za pristup informacijama nadležni

javni organ preduzima sve redovne mjere da prikupi zahtijevane informacije i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva, a u slučaju da nije nadležan da zahtjev prosljeđuje nadležnom organu i o tome dopisom obavještava podnosioca zahtjeva. Ističe da je tuženi prekršio član 123. Zakona o opštem upravnom postupku jer pri donošenju osporenog akta nije utvrdio sve odlučne činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje istog i tužiocu, kao stranci, nije omogućio da ostvari svoja prava. U konkretnom slučaju da su tražene informacije o korisnicima podsticaja koji imaju zaključen ugovor o saradnji sa Ministarstvom, a te informacije o korisnicima podsticajnih sredstava da su pod kontrolom Ministarstva, kao javnog organa i tuženi da ih je trebao dostaviti svakom zainteresovanom podnosiocu zahtjeva za pristup informacijama. Ukazuje da tuženi nije preduzeo niti jednu mjeru da prikupi tražene informacije i u smislu člana 14. stav 1. Zakona, osim što je u svojim dopisima i osporenom aktu naveo da se podaci o korisnicima podsticaja mogu pronaći na sajtu Agencije za agrarna plaćanja RS, ali da nije preduzeo druge mjere, nije prosljeđio zahtjev za pristup informacijama nadležnom javnom organu i dopisom o tome obavijestio podnosioca zahtjeva, što je bio u obavezi u skladu sa članom 13. stav 1. Zakona. Ističe da u Zakonu o slobodi pristupa informacijama RS nije propisana obaveza da podnosilac zahtjeva informacije traži na sajtovima institucija, niti je propisana mogućnost da postupajući organ stranku, po čijem zahtjevu postupa, upućuje da informaciju traži sama po sajtovima. Tužilac da je prije obraćanja javnom organu sam potražio informacije na web stranicama institucija, pa tek nakon što iste nije pronašao da se obratio nadležnom organu sa zahtjevom za pristup informacijama. Ukazuje da osporenim aktom uopšte nisu razmotreni njegovi navodi da odluka na koju se žalio, a kojom je odbijen pristup informacijama nije donesena u skladu sa članom 14. stav 3. Zakona, citirajući sadržaj ove zakonske odredbe. Ukazujući i na druge manjkavosti koje su načinjene prilikom donošenja osporenog akta, predlaže da se tužba uvaži, osporeni akt poništi, a tuženom naloži da mu nadoknadi troškove upravnog spora koji se odnose na troškove sudske takse na tužbu i presudu.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem navodi da je povodom zahtjeva tužioca za pristup informacijama od 03.06.2020. godine, istom dostavio odgovor dana 16.06.2020. godine u kojem je istaknuto da su uslovi vezani za ispunjavanje prava na podsticaje za korisnike podsticaja propisani Pravilnikom o uslovima i načinu ostvarivanja novčanih podsticaja za razvoj poljoprivrede i sela, kao i zakonima na koje se Pravilnik poziva. Nadalje, u odgovoru tuženi da je kada su u pitanju ugovori o saradnji naveo da se ugovor zaključuje nakon što korisnik podnese zahtjev i taj zahtjev bude odobren, nakon čega Agencija donosi odgovarajuće rješenje, kada je u pitanje podrška za rad komisija, stručnih timova i radnih grupa, svi ugovori sa tuženim da se dodjeljuju na osnovu rješenja o imenovanju radne grupe, komisije ili stručnog tima, a kada su u pitanju izrade studija, analiza i strateških dokumenata da je navedeno da izradu navedenih akata tuženi ugovara u skladu sa procedurom javnih nabavki, ukoliko Pravilnikom nije nešto drugačije predviđeno. Nadalje je ukazano da je tužilac aktom od 17.06.2020. godine zatražio pojašnjenje tuženog u vezi sa dopisom od 16.06.2020. godine, na koji mu je odgovoreno da su sve informacije transparentne, javne i dostupne na sajtu Agencije i odbačeni su, kao netačni, navodi tužioca istaknute u žalbi da se iste ne mogu pronaći u postojećim menijima, pa da stoga navodi tužioca koji se odnose na član 14. stav 1. Zakona, da javni organ nije preduzeo niti jednu mjeru da prikupi tražene informacije, su neosnovani. Osporeni su i ostali navodi tužbe i predloženo da se ista odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je tužilac dana 05.03.2020. godine podnio tuženom zahtjev za pristup i dostavljanje informacija koji su pobrojane u tačkama od 1.-4. navedenog zahtjeva, nakon

čega je ovaj zahtjev urgirao podneskom 03.06.2020. godine, a nakon čega je tuženi tužiocu dana 16.06.2020. godine dostavio pismeni odgovor na zahtjev, kojim obavještava tužioca vezano za uslove za ostvarivanje prava na podsticajna sredstva i da su ista propisana Pravilnikom o uslovima i načinu ostvarivanja novčanih podsticaja za razvoj poljoprivrede i sela, kao i zakonima na koje se dati Pravilnik poziva. Ovim odgovorom tuženi je nadalje upoznao tužioca vezano za ugovore o saradnji, kada i kako se zaključuju, kao i vezano za pitanje podrške za rad komisija, stručnih timova i radnih grupa, te izradu studija, analiza strateških dokumenata. Izjašnjavajući se na prethodni odgovor tuženog od 16.06.2020. godine, tužilac je pismenim podneskom koji je kod tuženog zaprimljen dana 19.06.2020. godine upoznao tuženog da je tražene informacije pokušao pronaći na zvaničnoj web stranici Agencije za agrarna plaćanja RS i u skladu sa uputama tuženog, ali da iste nisu objavljene u postojećim menijima, zbog čega se ponovo obraća tuženom sa istovjetnim zahtjevom za pristup informacijama.

U odgovoru na prethodni zahtjev tužioca, tuženi je aktom od 29.06.2020. godine ukazao tužiocu da je u ranijem dopisu (od 16.06.2020. godine) naznačio da su sve informacije koje su tražene transparentne i dostupne na sajtu Agencije za agrarna plaćanja RS, te da se odbacuju kao netačni navodi tužioca da na sajtu Agencije nema navedenih informacija, koje je tužilac tražio.

Protiv prethodnog akta tuženog od 29.06.2020. godine tužilac je izjavio žalbu dana 13.07.2020. godine, a odlučujući o navedenoj žalbi tuženi je osporenim aktom žalbu odbio kao neosnovanu, pozivajući se na Pravilnik o uslovima i načinu ostvarivanja novčanih podsticaja za razvoj poljoprivrede i sela, Pravilnik o načinu i uslovima ostvarivanja podsticaja za kapitalne investicije u poljoprivrednoj proizvodnji, te Zakon o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske, zaključujući da je ožalbeni akt pravilan i zakonit.

Osporeni akt nije pravilan, ni zakonit.

Odredbom člana 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI) je propisano da je cilj ovog zakona: da se ustanovi da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost tih javnih organa, te da su ove informacije neophodne za demokratski proces; da se ustanovi da svako lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da objave informacije i da se omogući svakom fizičkom licu da zatraži izmjenu, i daje komentar na svoje lične informacije pod kontrolom javnog organa.

Prema članu 11. stav 1. ovog zakona zahtjevi za pristup informacijama se podnose onom javnom organu za kojeg podnosilac zahtjeva smatra da je nadležan.

Prema članu 14. stav 1. istog zakona po prijemu zahtjeva za pristup informaciji, nadležni javni organ preduzima sve redovne mjere da prikupi zahtijevane informacije, i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva. Prema stavu 2. ovog člana ako se odobri pristup informaciji, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, a ako se zahtjev za pristup informaciji odbije, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, koji dopis prema stavu 3. ovog člana sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa i obavještava podnosioca zahtjeva o pravu podnošenja žalbe određenom organu, a što uključuje neophodne podatke za kontakte sa takvim organom, krajnji rok za podnošenje žalbe, kao i troškove podnošenja žalbe.

U konkretnom slučaju među strankama nije sporno, a to proizlazi i iz stanja upravnog spisa, da je tužilac podnio zahtjev za pristup i dostavu informacija tuženom dana 05.03.2020. godine, na osnovu člana 4. i 11. ZOSPI, navodeći tačne informacije koje traži da mu se dostave, koji dopis je urgirao dopisom od 03.06.2020. godine, o kojem zahtjevu je tuženi odgovorio u

formi „odgovora na zahtjev“ od 16.06.2020. i 29.06.2020. godine, ali tužiocu nije dostavio podatke sadržane u odredbi člana 14. stav 2. i 3. ZOSPI, na šta tužba osnovano ukazuje.

U odgovorima na zahtjev tužioca tuženi je u podnesku 16.06.2020. godine, obavijestio tužioca vezano za uslove ostvarivanja prava na podsticajna sredstva propisana Pravilnikom o uslovima i načinu ostvarivanju novčanih podsticaja za razvoj poljoprivrede i sela, Zakonima na koji se dati Pravilnik poziva, na pitanja koja se odnose na ugovore o saradnji, kada i kako se oni zaključuju, pitanjima podrške za rad komisija, stručnih timova i radnih grupa i ugovora koji se zaključuju, te pitanjima za izradu studija, analiza i strateških dokumenata. Podneskom od 29.06.2020. godine tuženi je tužioca obavijestio da su sve informacije koje je tužilac tražio transparentne i dostupne na sajtu Agencije za agrarna plaćanja Republike Srpske, odbacujući kao netačne tvrdnje tužioca da informacije nisu objavljene u postojećim menijima, odnosno sajtu Agencije, zbog čega je tužilac ponovo upućen na sajt Agencije gdje se redovno objavljuju informacije.

Prethodno postupanje tuženog je u direktnoj suprotnosti sa odredbama člana 11. i 14. ZOSPI, jer je tuženi bio u obavezi da preduzme sve redovne mjere i da prikupi zahtijevane informacije i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva, na koji način on nije postupio u konkretnom slučaju, na šta je tužilac ukazivao u žalbi, a što ponavlja i u tužbi protiv osporenog akta.

Umjesto da otkloni navedene propuste, tuženi je osporenim aktom žalbu tužioca odbio kao neosnovanu, zbog čega je i osporeni akt nepravilan i nezakonit jer je donijet uz povredu odredbi člana 11. i 14. ZOSPI, na šta tužba osnovano ukazuje.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu da sud, u smislu člana 29. stav 1. ZUS zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, proizlazi da su u postupku donošenja osporenog akta ostvareni razlozi iz člana 10. tačke 2. i 4. ZUS za poništavanje ovog akta, zbog čega se tužba tužioca ukazuje osnovanom, pa je s toga istu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti na osnovu ovlaštenja iz člana 31. stav 1. i 2. ovog zakona.

U smislu člana 50. ZUS tuženi je u obavezi da bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od prijema ove presude donese novi akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Tužilac je zahtijevao naknadu troškova upravnog spora na ime takse na tužbu i presudu. Imajući u vidu da je isti uspio u ovom upravnom sporu, to mu shodno odredbi člana 49. i 49a. ZUS, pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora u traženom iznosu od 200,00 KM, a u visini sudske takse na tužbu i presudu, koji su mu i dosuđeni ovom presudom.

Zapisničar
Marija Uletilović

